

Aandacht voor Jacobskruiskruid

LTO Paardenhouderij ervaart een toename van meldingen over overlast van Jacobskruiskruid. Dit is een giftige plant die elk jaar weer (dodelijke) slachtoffers maakt onder paarden. Jacobskruiskruid wordt extra gevaarlijk wanneer het wordt gehooïd of ingekuïld. In veel wegbermen en natuurgebieden komt de plant voor en verspreidt de plant zich naar paardenweiden.

Jacobskruiskruid is een tweejarige plant. Het eerste jaar heeft de plant alleen kleine rozetten. Het tweede jaar bloeit de plant, waarna hij afsterft. Bij het hooien of inkuilen verliest de plant na het maaien haar typerende geur, kleur en smaak, waardoor paarden de plant niet meer als giftig herkennen. Extra risicovol is het dan ook om hooi aan te voeren uit beheersgebieden of uiterwaarden.

LTO Paardenhouderij roept regionale overheden op om aandacht te hebben voor de verspreiding van Jacobskruiskruid en wegbermen met zadenmengsels zonder Jacobskruiskruid te verfraaien.

Wilt u uw hooiproduct laten testen op de aanwezigheid van Jacobskruiskruid of andere giftige planten? Dat kan onder andere bij de GD Deventer: [Voercontrole op giftige planten](#)

Ruiter erin, zwijn eruit

Bosrijke ruiterspaden zoals deze van de Veluwe zijn geliefde locaties om buiten te rijden of te mennen. Veel van deze gebieden zijn omheind met een faunaraster om schade door wilde zwijnen, en ander wild, buiten het raster te voorkomen. Voor ruiters en menners zijn hekken geplaatst, zodat zij het gebied wel in en uit kunnen. Boeren doen een dringende oproep aan ruiters en menners om hekken na het passeren weer te sluiten.

Diverse dorpskernen en landbouwgebieden in Nederland worden al jaren beschermd door zogeheten faunarasters tegen schade van onder andere wilde zwijnen. Daarnaast liggen er wildroosters in het gebied, alwaar wandelaars en fietsers overheen kunnen, maar herten, zwijnen en ander wild niet.

Ook paarden stappen niet over het wildrooster. Om ruiters en menners toch te laten genieten van de bosrijke omgeving kunnen zijn via hekken in de (ruiter)paden de bossen in trekken. Boeren en boswachters merken regelmatig dat ruiters en andere passanten deze hekken open laten staan. Vaak uit onwetendheid omdat zij het nu van dit hek niet kennen.

Wilde zwijnen die het landbouwgebied in trekken, moeten worden afgeschoten. Dit is zo afgesproken om schade aan landbouwgewassen en in dorpen te voorkomen. Die afspraak hebben onder meer provincie, terreinbeherende organisaties (zoals Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten) en boeren gemaakt.

Ruiters en menners worden daarom dringend opgeroepen om hekken te sluiten op de ruiters- en menpaden. Dit voorkomt het onnodig afschieten van wilde zwijnen en (extra) schade aan gewassen.